

"אלו ישראל" חלק ג' ע"א

ככה לו

פעם אחת ביקש רבי יעקב יוסף מפולנאה, בעל ה'תולדות', שתי בקשות מהבעל שם טוב: שיזכה לגילוי אליהו, ושיתן לו עצה שלא יתרגש (היינו שלא יקפיד, כי היה קפדן בטבעו כידוע). והבטיח לו הבעל שם טוב שבקרוב יזכה לגילוי אליהו, וגם יתן לו עצה שלא יתרגש.

בנוסעו לביתו מכ"ק רבו הבעל שם טוב, פגע בדרך ביהודי הולך רגלי. וביקש ה'תולדות' את האיש שישב לו בעגלה, ולמה לו לכתת רגליו. האיש נאות ועלה על העגלה וישב לו, אבל את רגליו לא הכניס בעגלה ועזב אותם תלויים חוץ לעגלה.

ויאמר ה'תולדות' אל ההלך: למה אין אתה מכניס את רגליך להעגלה? שב בעגלה כמו כל האנשים הנוסעים, מכונסים בעגלה עם הרגליים! ויאמר האיש: דוד המלך אומר בתהלים "אשרי שככה לו". מי הוא בחינת 'אשרי', לשון אושר? אותו שככה לו, שטוב לו בכל מצב שהוא, אם הרגליים בעגלה או חוצה לה.

אחרי זמן מה בא ה'תולדות' לכ"ק הבעל שם טוב, ושאל: כ"ק מורנו הבטיח לי שאזכה לגילוי אליהו, ואנכי טרם זכיתי! ויאמר לו כ"ק: האיש ההולך רגלי שנסע יחד עם כבודו בעגלה, ואמר לו 'אשרי שככה לו', וגם רמז שכבודו לא יהיה קפדן ויקבל כל דבר כמות שהוא - הוא היה אליהו, וכבודו לא הרגיש.

רשימות דברים ג, עמ' לג